

31.192/II/PN

Ter zitting van 30 maart 2000, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht tegen het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Brussel omwille van het feit dat de stadswachten die zouden worden aangenomen in het kader van het project “handelskerncontracten” niet onderworpen zouden worden aan een aan de functie aangepast mondeling examen over de kennis van de tweede taal. Uit het afschrift van het verslag van de gemeenteraadszitting van 2 juli 1999 kan afgeleid worden dat u stelt dat de stad de regels van de PWA moet volgen voor het aanwerven van deze stadswachten.

o

o

o

U deelde aan de VCT mee:

“De stad Brussel kan, zoals eender welke openbare dienst, als “gebruiker” beroep doen op het Plaatselijk Werkgelegenheidsagentschap (PWA) en dit conform met de van kracht zijnde richtlijnen. Noch in artikel 79ter van het KB van 25 november 1991 betreffende de werkloosheidsreglementering, noch in de omzendbrief van 29 november 1995, noch in de omzendbrief van 30 mei 1996 m.b.t. de stadswachten, wordt gestipuleerd dat de stadswachten moeten voldoen aan de tweetaligheidsvoorwaarden waarvan sprake.

Naast de wettelijke beschouwingen moet men ook rekening houden met de specificiteit van het project “stadswachten”. Eén van de hoofddoelstellingen is langdurig laaggeschoolde

werklozen, wiens perspectieven op tewerkstelling zeer laag zijn, een kans te geven tot een betere integratie in het maatschappelijk leven. Indien men de filosofie van het project respecteert en dus de socio-economische integratie van langdurige werklozen wenst te bevorderen, lijkt het onredelijk om extreme (aanwervings)voorwaarden te gaan eisen.”

De minister van Binnenlandse Zaken, deelde aan de VCT mee:

“De essentiële punten betreffende het project van de stadswachten, net als vier circulaires die i.v.m. de stadswachten werden rondgestuurd door zijn ministerie en dat van Tewerkstelling en Arbeid (onderrichtingen van 29 november 1995, aanvullende richtlijnen van 30 mei 1996, een tweede reeks richtlijnen van 28 juli 1997 en een derde reeks van 5 februari 1999).”

Uit het antwoord van de minister, uit het onderzoek van de circulaires en uit de huidige PWA-wetgeving blijkt wat volgt.

- Statuut van de stadswachten: de stadswachten zijn in se langdurige werklozen die ingeschreven zijn bij het plaatselijk werkgelegenheidsagentschap van de betrokken stad of gemeente; sinds de wet van 7 april 1999 (BS van 20 april 1999) op het PWA-arbeidscontract, worden de personen die arbeidsprestaties leveren in het kader van een PWA-arbeidsovereenkomst beschouwd als werknemers.

De besluitwet van 28 december 1944 betreffende de sociale zekerheid der arbeiders en in het bijzonder artikel 8 daarvan, net als het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de werkloosheidsreglementering en in het bijzonder artikel 79 daarvan, werden in die zin aangepast.

- Selectie en werving: de gemeente vraagt het PWA om aanwerving van een stadswacht door middel van een formulier waarop zij vermeldt welke taken dienen vervuld te worden.

Het selectiecomité, dat veelal is samengesteld uit vertegenwoordigers van het betrokken PWA, selecteert dan kandidaten met als richtlijn het profiel dat door de gemeente werd uitgetekend bij het opmaken van het stadswachtproject.

De werving van een stadswacht gebeurt door middel van een arbeidsovereenkomst tussen de gemeente en de stadswacht: deze overeenkomst bevat onder meer de taakomschrijving en de vermelding van de dagen en uren waarop moet worden gepresteerd.

o

o

o

De VCT is van oordeel dat de wetgever van 1966 het bestaan van deze verschillende tewerkstellingswijzen niet kon voorzien en dat er derhalve veeleer moet worden gelet op de uitvoerende functie en op de verantwoordelijkheid van de gemeente t.a.v. die werknemers, dan wel op het statuut van deze laatste.

In zijn arrest 24.982 van 18 januari 1985 overweegt de Raad van State "dat de wet de verplichting om de tweede taal te kennen aan het door het personeelslid uitgevoerde ambt en

niet aan zijn statuut verbindt; dat de kennis van de tweede taal bij artikel 21, § 2 en 5, van de bovengenoemde gecoördineerde wetten wordt voorgeschreven, onder welke regeling zij ook vallen".

Dit is meteen het standpunt dat reeds vroeger door de VCT werd ingenomen t.a.v. de Gesco's (advies 19.155 van 15 oktober 1987), de tewerkgestelde bestaansminimumtrekkers (advies 29.233 van 19 februari 1998) en de parkwachten en stadswachten (advies 31.090 van 29 april 1999).

De VCT is er zich wel van bewust dat er zich problemen stellen om de doelstellingen van de "stadswacht-projecten" te realiseren in overeenstemming met de SWT.

Nochtans, wat het PWA-personeel betreft, dat er niet in zou slagen dat VWS-examen met vrucht af te leggen, herinnert de VCT eraan dat het t.a.v. de taalwetten mogelijk is in plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad vak- of werkliedenpersoneel te werk te stellen, op voorwaarde dat de betrokkenen geen enkele functie uitoefenen waarin zij omgang krijgen met het publiek.

De VCT concludeert derhalve, met 4 stemmen van de Nederlandse afdeling en 2 stemmen en 1 tegenstem van de Franse afdeling, dat de klacht ontvankelijk en gegrond is t.a.v. de stadswachten die bij het VWS niet zijn geslaagd voor het examen over de elementaire kennis van de tweede taal en toch omgang hebben met het publiek.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de heer A.Duquesne, minister van Binnenlandse Zaken en aan de klager.